

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

Раван банат, родно поље,

и Бог му се диви!

А на њему добар ратар,

миран Србин живи

(Ђура Јакшић)

Након петнаест година приватизације, наши пољопривредници су се најзад сетили да се успротиве распродаји земље странцима. ЛСВ је обесмислила њихов протест. То је тек почетак. Све евроатлантски опредељене странке имају супротне интересе од наших пољопривредника, једнако и у Београду и у Новом Саду. Права невоља тек долази. Државних ораница остало је у Војводини таман онолико колико потражују удружена дунавских Шваба. Омогућиће се распродаја ораница странцима. Рокфелеров европски капитал спремно чека прилику.

Када сам 2008. године објавио текст „[Фенси паори](#)“ употребио сам израз који се у Банату вековима користио у локалним говорима и у пежоративном смислу. Тада нисам слутио да ће израз „*паор*“ бити

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

масовно злоупотребљен у циљу манипулације нашим пољопривредницима од стране покрајинског медијског јавног сервиса.

Некажњено црноберзијанчење горивом, репро-материјалом и другом дефицитарном робом у доба ратова и санкција деведесетих је било веома уносан приватни посао миљеника Милошевићевог режима. Након ДОС-овске октобарске револуције, овакво пословање је издашно *родило* пољопривредним власништвом над „друштвеном својином која није својинско право“. Политиком приватизације тајкуни су постали приватни власници ораница . Танком слоју самосталних приватних земљорадника Војводине није много сметао ни изостанак реституције, ни приватизационо претварање друштвене својине у приватне забране Милошевићевих тајкуна. Чак ни укидање царина на пољопривредне производе из 2008. године, којим је на домаће тржиште директно уведена нелојална конкуренција пољопривреде ЕУ, није изазвало много више од гунђања. Откуд то? Одговор је врло једноставан. Субвенционални максимум ораница је ограничен на 100 ха, па су их наши ратри од тајкуна узимали у закуп. Шта год да је родило на тим закупљеним ораницама, била суша, поплава, прилике и неприлике, најбоље су родили републички *НОВЦИ* - из буџета директно на рачун ратара. Тако је било годинама, док није *ђаво дошао по своје*

Уљуљкани ратари Војводине тргли су се тек кад је постало сасвим јасно да ће прилив републичких *новаца* за пољопривредне субвенције у 2016. години реално опати за преко 30% и то уочи давно најављеног омогућења европским странцима да купују оранице *Велике Кикинде на врху зграда магистрата мирно живи у својој слободи (1919. година)* . Тек након завршене јавне расправе о Нацрту закона о пољопривредном земљишту, пољопривредници су схватили да морају да се боре за своје интересе.

Аграрна политика је од ванредног значаја за Војводину. Још је Краљевина СХС (Југославија) укинула феудалне односе, углавном ограничила земљишни максимум, а национализацијом [2] велепоседа је омогућила хиљадама породица да у Војводини живе од самосталне пољопривредне делатности. Ипак, незадовољство трапавим спровођењем аграрне реформе (окончана тек 1931. г), огромне административне тешкоће, пад цена пољопривредног рада и производа уз повећање пореза су политички коришћени као важни аргументи против централне власти. Народно незадовољство било је прва погонска политичка енергија војвођанског аутономаштва пре Другог светског рата. Сасвим другачију аграрну политику водио је комунистички режим који је од 1945. године конфискацијама и национализацијама пољопривредног земљишта Војводине најпре стварао огроман фонд државне, а затим друштвене својине. Сводећи максимум приватног власништва над обрадивом земљом на двадесет, па на десет хектара (две конфискације) и низом национализација [3] практично је ликвидирао средњи слој самосталних пољопривредних предузетника у Војводини.

Након 2000. године били смо сведоци неолибералне аграрне политике приватизације која је игноришући реституцију довела до васпостављања земљишних велепоседа у Војводини черупањем друштвене својине пре реституције. Неолиберална аграрна политика је у Војводини произвела такве велепоседнике чија богатства не памти историја. Пуних петнаест година владајуће странке се уопште нису томе супротстављале, већ су спроводиле, помагале, подржавале или игнорисале тај процес.

Покрајинска бирократија нуди војвођанску земљу на добош

Чиме је бирократија АПВ дочекала тајкунску приватизацију? Нуђењем војвођанске земље странцима. Пошто су изостале велике инвестиције Западног капитала, још 2003. године су власти АПВ објавиле Project of the Regional Development Plan of AP Vojvodina, који је израђен у сарадњи са [Deutsche Gesellschaft für Technische Zusammenarbeit](#) (*GTZ GmbH*

познат и као

GIZ

), објављен 2003. године. Документ је садржао танано детаљне стратешке податке о ресурсима, економији, и инфраструктури АПВ. Њиме су објављени и подаци о пољопривредним капацитетима Војводине, њиховим слабостима, снагама, могућностима и ограничењима.

GTZ GmbH-у

је као на длану сервиран увид у комплетну привреду Војводине. Овај посао је АПВ

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

поверила својој
Канцеларији за европске послове

(
КЕП
) Војводине

[4]

. То покрајинско тело је за овај посао ангажовало искључиво стручњаке из Београда!

Филозоф менаџмента Питер Друкер, његова књига „Доба дисконтинуитета“ којом је доказао да Немачке инвестиције су изостале, па је АПВ покушала поново исто, овог пута са Аустријанцима и Американцима. [Центар за стратешка истраживања Војводине \(Vojvodina CESS\)](#) је

касније израдио Пројекат истог имена за период 2007-2009. године са партнерима:

[Institute for Advanced Studies](#)

(
I
A
S

) из Принстона (САД) и

[Vienna Institute
for International Studies](#)

(
WIIW

) из Беча (Аустрија). Америчке, аустријске и немачке инвестиције у пољопривреду Војводина још није видела.

Вучење за рукав

аустријских института је ипак дало плода, додуше не жељеног. Председник Аустрије Хајнц Фишер је 2011. године подржао захтев крвног удружења Дунавских Шваба за реституцијом имовине њихових предака

[5]

. Политика покрајинске бирократије је довела до

Veranntmachung

-а

за повраћај швапских ораница који се као сенка надвио над 400.000 ha земље у

Војводини

[6]

. Узнемирујуће, управо толико је велики фонд пољопривредне земље у јавном власништву на територији Војводине данас.

На територији наше Војводине налази се скоро 1.750.000 ha пољопривредног земљишта, а 1.336.000 ha је обрадиво. Учешће ораница у пољопривредном земљишту Војводине је 90% и то је скоро све чернозем и ритска црница. Према пољопривредним параметрима Војвођанска земља је веома плодна, а чернозем јужне Бачке је (уз квалитетну хидрометеоролошку ситуацију) међу најплоднијим черноземима света. У приватном власништву није још 400.000 ha пољопривредног земљишта у Војводини. Тврдило се да је у Војводини трећина пољопривредног земљишта (дакле око 130.000 ha) у државном власништву необрађена, а у централној Србији 87% и да ће та земља бити продата приватницима [7]. Важан прилог јавности о стању пољопривредног земљишта на територији Војводине је јавности доступна студија др Миладина Шеварлића „[Пољопривредно земљиште](#)“ (обј. 2015. г, израђена на основу података из 2012).

Шеварлић је тврдио да је велики део земље у државном власништву необрађен. Пошто га је држава годинама давала у закуп приватницима, државни службеници су тврдили да нема необрађене државне земље. Наравно, др Шеварлић зна шта прича. Једном или два пута, углавном плитко узорана а незасејана закупљена државна ораница није обрађена земља. Она је годинама само на први поглед изгледала као „обрађена“, како би на њој са што мање трошка родиле само буџетске субвенције. Да субвенционисано не буде парлогом очигледно обележено као запуштено, јефтином „потемкиновском“ обрадом су маскиране закупљене ливаде и пашњаци, копови, слатине и други деградирани хумуси на којима озбиљан рад кида машине, преврће возила, троши више

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

горива а род не доноси економску исплативост. Лично сам виђао овакве „обрађене земље“ у Војводини, а наши пољопривредници то много боље знају из примера у атарима својих села.

Приватизација без реституције, уз подршку Европске уније

Питање приватизације пољопривредног земљишта је одмах након 2000. године постало веома проблематично. Нису одмах укинута Милошевићеви прописи који су установили државну контролу над пољопривредном земљом у друштвеној својини. Одржали су се до 2006. године и законске забране промене статуса друштвене својине.

Велопоседници приватизованих војвођанских ораница:

Искривљени тајкуни су још деветдесетих година у условима санкција и ратова успешно пословали (углавном продајући пољопривредним комбинатима репроматеријал и другу дефицитарну робу). Они су 2000. годину дочекали располажући великим потраживањима према привредним субјектима. Омогућавање комфорног обрачунавања камате (главничење камата) до 2012. године [8] је мултипликовало дуговања великих привредних субјеката према тајкунима. Каснијим компензовањима својих потраживања власништвом тајкуни су се лако домогли капитала пољопривредних комбината.

Већ Ђинђићева влада се брже-боље упустила у остварење приватизације на основу неолибералне догме. Данас је познато да је неолиберализам потекао од злоупотребе економских доктрина Фридриха фон Хајека, Леополда фон Мизеса и Мон Пелерин клуба [9]. Међутим, домаћој јавности је углавном непознато да је *теорија приватизације* идеолошки оптерећена квазинаучним рационализацијама којима се свако обимније претварање јавног у приватно власништво током историје представља као „приватизација“. Ради се о манипулацији којом је јавности усађена предрасуда о савремености и природности тог инструмента ради ликвидације реал-социјалистичких облика својине. Стварни циљ манипулације је скривање истине да је приватизација

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

нацистички изум коме је служила као политички, економски и правни инструмент. Исти инструмент кога су измислили немачки нацисти, данас се користи у циљу спровођења идеологије неолиберализма и постизања трајног савеза политичких власти и крупног капитала, иако су истину одавно разоткрили амерички филозоф менаџмента Питер Друкер и шпански економиста Херма Бел

[\[10\]](#)

Велепоседници приватизованих војвођанских ораница:

Процес приватизације је у Србији покренут већ 2001. г. и спроведен уз потпуно игнорисање реституције док није распродато све што је било могуће продати [\[11\]](#).

Тајкуни су до пољопривредног земљишта купљених комбината долазили заобилазно, путем старих прописа о закупу који су приватизоване субјекте одржали у привилегованом положају закупца друштвене својине. Променом прописа о пољопривредном земљишту након 2006. године, тајкуни су право закупа друштвене својине својих комбината претворили у приватно власништво, противно начелу стварног права

perfiles solo cedit

S

На основу података које је екипа дописника новина *Блиц* објавила крајем 2008. године постало је могуће реконструисати резултат приватизације власништва над ораницама у Војводини

Гулан

[\[12\]](#) . Бранислав [\[13\]](#) је

2010. г. преко Балкан Магазина и Агропреса

[\[14\]](#)

упозорио да се у рукама четворице српских тајкуна већ налази 100.000 ha обрадиве земље, и на предстојећу могућност препродаје пољопривредне земље када напретком евроинтеграција странцима буде омогућено да постају њени власници

[\[15\]](#)

. Срђан Шљукић је, у часопису Национални интерес 2010. године, објавио социолошки рад о новим велепоседима Војводине где је представио главне проблеме које је донела

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

приватизација у Војводини, и указао на поновно успостављање велепоседа и претварање тајкунског закупа ораница из друштвене својине у њихово приватно власништво 2006. године. И он је поново изнео податке које су објавили

Блиц

и Бранислав Гулан

[\[16\]](#)

Светлана Палић је у *Блицу* маја 2011. г. подсетила јавност на став пољопривредне струке у вези претварања друштвене али и државне својине над пољопривредном земљом у приватно власништво девастацијом капитала, мимо реституције и јавног надметања. „Друштвени део није споран и остајао је купцу, али за државни део њива купац је морао да изађе на јавну лицитацију. Тако је држава, иако је продала пољопривредна предузећа, остала власник 350.000 хектара од којих сваке године даје у закуп око 300.000. Цена закупа једног хектара креће се од неколико стотина динара за запуштене пашњаке до чак 800 евра за најбоље војвођанске њиве. Ипак, у просеку хектар се наплаћује 500 евра. Сprovedена приватизација је пример економске девастације капитала радника као ствараоца те вредности. Чак 65.000 људи је остало без посла - каже професор Миладин Шеварлић, шеф Катедре економике пољопривреде и тржишта Пољопривредног факултета у Земуну. Он сматра да је питање друштвене својине над земљиштем требало решити или подржављењем или кроз радничко акционарство. Приватизацију је евентуално требало спроводити након завршене реституције имовине одузете непосредно после Другог светског рата. Забрињавајуће је да је ЕУ тај процес приватизације пољопривредног земљишта пре реституције прећутно подржала - каже професор Шеварлић.

[\[17\]](#) “ И Миленко

Срећковић је 2013. године изнео податке

[\[18\]](#)

Ликвидација друштвене својине по основу Устава из 2006. г. уз изостанак реституције отворила је пут да тајкуни изврше упис власништва над пољопривредном земљом која је дотад била под привилегованим закупом по основу „приватизовања“ друштвених пољопривредних субјеката, тврдио је председник *Удружења за борбу против организованог криминала „Обруч“* :

„Највећи криминал десио се од 2007. године, када је омогућено да се та својина, која се дотада водила као друштвена, катастарски препише на нове власнике. Од око пола милиона хектара, 200.000 је било задружно, а остало је државна својина

[\[19\]](#)

.“ Зашто наши пољопривредници никад нису протестовали против оваквог уставног решења (чл. 86. Устава), нити против закона о пољопривредном земљишту из 2006. године

[\[20\]](#)

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

? Одговор је једноставан. Пропаганда неминовности приватизације, поплава лаких кредита и субвенција по хектару закупљене земље је толико окупирала пажњу наших самосталних пољопривредника да су заборавили значај власништва. Парадигма политичке спороходности наших земљорадника у заштити својих интереса је појава коју је РТВ у јесен 2015. г. назвала „

протестом паора

“.

Велепоседници приватизованих ораница Војводине!

О Нацрту закона о изменама Закона о пољопривредном земљишту (августа 2015. г) [21] је вођена сасвим мирна јавна расправа.

[22]

. Завршила се без значајних приговора пољопривредника. Нацртом је предвиђено да се до 30% земљишта у државној својини може дати у закуп *великим инвеститорима*

. „Саставни део Нацрта закона који је потекао од представника удружења пољопривредника је и да се део државног пољопривредног земљишта прода пољопривредницима. Услов је да они немају посед већи од 30 ha, а могу да купе максимално до 20 ha. Прихваћен је и предлог да се додатно помогне овим пољопривредницима тако што би се обезбедила могућност плаћања купљеног земљишта у периоду до 5 година.

[23]

“ Нацртом се за сада изричито предвиђа да власништво над државним пољопривредним земљиштем, као и право прече куповине може стећи искључиво физичко лице које је држављанин Р. Србије (чл. 72а и 72б Нацрта). Наравно, за очекивати је да републичка Влада током јурцања у *евроатлантиду*

већ 2017. године одлучи да ипак дозволи стицање пољопривредне земље евроатлантским странцима „да не би смо изгледали неозбиљно пред нашим стратешким партнерима из ЕУ“.

Господари неолиберализма хоће оранице Војводине

Пре четири године сам упозоравао да у ће се у нашој Војводини без пољопривредних субвенција Републике Србије развијати само машта о евродизниленду, а наша реалност постајати све тужнија социјална драма [24]. Небојша Катић је почетком 2013. г. упозоравао да ће моћни страни капитал посегнути и за обрадивом земљом у источној Европи. „Само захваљујући јефтиној афричкој земљи, велики грабеж за земљиштем источне Европе је нешто успорен. То успоравање је пре питање година него деценија. Државе које не разумеју шта се на глобалној сцени збива, које не прате глобалне трендове, могле би се врло брзо суочити са проблемом прехране својих грађана. Располагање свим потребним ресурсима за производњу хране ни изблиза не даје довољно сигурности, ако се земљиште налази у рукама моћних странаца. Будалести народи би себе могли довести у позицију да гладних стомака гледају како производи са њихових ораница хране неке мудрије народе.

[25]

“

Годину дана касније, Влада Р. Србије је давала субвенције по обрађеном хектару. Та политика у много чему није ваљала, али по захтеву ММФ-а за укидање субвенција пољопривреди [26] оне се драстично смањују, а квалитетније се не уводе [27]. Вучићева Влада није ни покушала да уведе било какво субвенционисање пољопривреде према приносу. Изложена разобрученом увозу страних (субвенционисаних) пољопривредних производа по основу једностране примене ССП-а од 2008. године, српска пољопривреда је данас сасвим изложена пошастима пољопривредне робе из ЕУ.

Данашње опозиционе странке које се сада „брижно“ буне против арапског капитала у комбинату Карађорђево, заборављају да су њихови наследници у власти (са УРС Млађана Динкића) 2013. године само наставили њихову политику [28]. Иако се ради о уговорно ороченом закупу на 30 година, икуство претварања друштвене својине у ликвидациону масу након 2006. г. онеспокојава. Власти АПВ су посебан проблем. Председник Извршног већа АПВ је још пре десет година испољио потпуно непознавање пољопривредне стварности када је јавно инсистирао на субвенционисању пољопривредне производње по хектару, па се повукао кад је сазнао да би на тај начин држава додатно наградила домаће тајкуне који су се „за тепсију рибе“ довели до пољопривредних комбината. Републичка влада је субвенције ограничила на газдинства која у свом поседу имају до 100 ha. Међутим, покрајинска бирократија нас је у доба налета светске економске кризе замајавала развојем илегалне „европске регије“ у Војводини [29] и

мирно гледала како пропадају сточарство и ратарство у Војводини

[30]

. Није случајна таква неосетљивост на пропадање пољопривреде?

Током 2010. године *Rockefeller Group* је постала власник 75% фонда [Europa Capital](#) који је домицилно субјект ЕУ и откупљује економском кризом обезвређене пољопривредне некретнине источноевропских земаља. На листи њихових мета је и Србија

[\[31\]](#)

, чија Влада намерава да 2017. године дозволи распродају наших ораница инвеститорима из ЕУ. У овом смислу, иза „европског“ фонда стоји рокфелеровски капитал.

[Мајк Лоурел](#)

из америчке медијско-маркетиншке компаније

[Gannet](#)

је с пролећа 2015. г. упозорио да Војводину чека

блицкриг

америчких хегемониста. У чланку „Јадна Војводина, следећа на листи мета“ Лоурел изричито наводи да „америчке НВО у чијој позадини се налазе Соршови медији несумњиво располажу значајним утицајем у данас корумпираној Србији и бесрамно објављују своје намере. Пример тога су

[NED](#)

, легендарна америчка НВО за корумпирање, и

Rockefeller Brothers Fund

који су заједно установили

НДНВ

. Наравно, то друштво је наводно про-војвођанско и несумњиво је гура ка независности. Биће то много јасније када ривалства постану жешћа. Бројни сумњиви косовски

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

Албанаци, Роми и други потчињени људи су се преселили на ову територију. Вероватно се ипак неће ширити изјаве да Војводина није Србија већ да је Мађарска, јер ће њима и то бити довољно како би им се одобрила независност

[32]

“

Рокфелери по Војводини одавно имају распоређене лобисте политичаре, новинаре и еколошке активисте. Сутра они војвођанској јавности могу симулирати „леgitимитет“ и „корисност“ власништва „страних инвеститора“ над њеним ораницама. Сама *Фондација браће Рокфелер*

(

[Western Balkans Guidelines](#)

) објавила је податке о НВО које делују у Војводини, а на њиховом су платном списку.

Поред

[Независно](#)

[Г](#)

[удружењ](#)

[а](#)

[новинара Војводине](#)

(

НДНВ

)

[33]

Динка Грухоњића и Недима Сејдиновића браћа Рокфелер финансирају рад НДНВ-овог

[Војвођанског истраживачко-аналитичког центра \(](#)

[ВОИЦЕ](#)

)

[34]

. На истом платном списку је

[Центар за регионализам](#)

Александра Попова и

[Зелена мрежа Војводине](#)

Оливере Радовановић (мрежа НВО развијана из панчевачке секције хрватског

Покрета за мир

још двадесетих година). Нису они случајно деценију и по ћутали о отимачини војвођанских ораница од стране тајкуна и странаца, бунећи се громогласно искључиво против уласка руског капитала у Војводину.

Што се тиче политичких странака, *они који брукају социјалдемократију* у Војводини изненада душебрижно симулирају борбу против стране приватизације војвођанске земље

[35], мада

ни њима та појава до недавно није уопште сметала, као ни

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

НДНВ-у

и остатку евроатлантских политичких снага у земљи. Политику ове мале регионалне странке

[\[36\]](#)

немо следе и Скупштина АПВ

[\[37\]](#)

и Покрајинска влада

[\[38\]](#)

на челу с Пајтићем чији рок трајања на челу Војводине истиче. У овом тренутку се води кампања кроз медије и установе Војводине којом се пажња јавности с 15 година кашњења скреће на домаће тајкуне. Њихова реторика борбе за

магарца којег је вук одавно појео

је велика дезинформација у циљу да сесрпска јавност збуни, подели, и у борби за национално власништво над земљом не веже ефикасно за домаће независне родољубиве снаге, већ за господарима глобализма политички подобне

false flag

организације.

Фенси паори

су у том свом настојању били толико „креативни“ да су

дрпили

идеју борбе против распродаје земље странцима од мрског им

ДСС

-аВојислава Коштунице. Наиме, Коштуница је најавио да ће се ДСС борити против продаје земље странцима још почетком 2014. године

[\[39\]](#)

.

За изненадно медијско бомбардовање Војводине туђицом „паор [\[40\]](#)“ одговорна је политичка агитација ЛСВ и њихови симпатизери у деску РТВ које ћемо, захваљујући премијеру Вучићу, ускоро плаћати сви републичком таксом. Изразом „

паор

“ су

они који брукају социјалдемократију

више од две деценије упорно гњавили Војводину да би је убедили у некакву „посебност“ пољопривредника Војводине у односу на остале у Србији. Нагло су се упетљали у протест против измена Закона о пољопривредном земљишту. Упадљива је сличност

назива „Лиге

паора

“ с називом политичке организације

оних који брукају социјалдемократију

у Војводини. Осим тога, на челу „Лиге

паора

“ је њихов покрајински посланик Милош Шибул. Тај

великан

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

„протеста

паора

“ је већ хапшен под сумњом злоупотребе службеног положаја којим је кикиндско
ЈП Градско зеленило и пијаца
оштећено милионским сумама

[\[41\]](#)

. Узалуд се чинило да се партијашком петљању супротставило веома активно
Удружење пољопривредника

[\[42\]](#)

на челу с Мирославом Кишом

[\[43\]](#)

. Наравно, само су политички подобни ратари „Лиге
паора

“ припуштени на протест тракторима у Београд. Све остале тракторе који нису под
командом „

фенси паора

“ полиција је зауставила.

„Нисам *паор* јер се не бавим земљорадњом. Увреда је за *паоре* да их поистовете са мном“, изјавио је Ненад Чанак на РТВ-у

[\[44\]](#)

. Колико је рафинираног цинизма у тој изјави! Пољопривредници Војводине данас гаје узалудну наду да ће своје интересе заштитити уз помоћ истрошених високих партијских бирократа АПВ

[\[45\]](#)

, тим пре што је општепознато да су управо они 15 година замајавали јавност немо посматрајући отимачину наших ораница. Зар треба очекивати да у сукобу с републичком владом земљорадницима помогну они који данас глуме сукоб с Београдом док на штету

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

наше Војводине с Београдом сарађују

[\[46\]](#)

? СВМ одавно учествује у Вучићевом режиму на републичком нивоу власти

[\[47\]](#)

Табела 1. Велепоседи у Војводини (1)

Власник	Укупно земљишта	Државно земљиште (%)
Ђорђе Ницовић	29.630 хектара	60
Мирослав Мишковић	25.100	37
Мнодраг Костић	22.740	40
Петар Матијевић	12.000	33
Ивица Тодорић	3.000	40
“Baltic Property”	11.000	40

Извор: „Блиц“ (2008).

Табела 2. Велепоседи у Војводини (2)

Власник	Укупно земљишта	Државно земљиште (%)
Ђорђе Ницовић	29.600 хектара	60
Мирослав Мишковић	25.000	37
Мнодраг Костић	24.000	40
Петар Матијевић	16.000	33
Ивица Тодорић	6.000	40
“Baltic Property”	10.500	

Јесењи протест пољопривредника Војводине у Београду филован политичарима из Пајтићеве Покрајинске владе и доба приватизације сасвим је скренуо пажњу с главног проблема: опасности да земља буде распродана странцима. Наиме, пошто су тајкуни још 2006. године своје привилеговани закуп ораница право претворили у власништво, догађај се завршава деценија њихове „савесне“ државине. Према домаћим прописима о својинским односима, такав држалац сматра се савесним, па стиче власништво одржајем, а рок одржаја се урачунава и ако власништво буде пренето на другог. У преводу на језик европских интеграција: домаћи тајкуни ће за годину-две моћи

мирне душе да продају оранице странцу, чим се дозволи продаја земље „великим инвеститорима

из ЕУ. О томе ни реч није било на протесту у Београду 24. 12. 2015. године, да се „паори“ не додета

[\[48\]](#)

. Два дана пре „протеста паора

“ јавност је забављана простаклуцима Ненада Чанка према Марјану Ристичевићу

[\[49\]](#)

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

. И

Удружење пољопривредника

Мирослава Киша је легло на руду. Пристали су да се без трактора подведу у млитави „*паорски*

протест“ под руководством тројице

ерегбироша

[\[50\]](#)

тајкунски приватизоване Војводине: Ненадом Чанком, Бојаном Пајтићем и Сашом Радуловићем. Недостајао је само Миодраг Костић да им одржи говор! Пошто српски ратари који нису из Војводине немају појма шта значи израз „

паор

“, себе од почетка нису видели као део „

паорске

“ жалосне трупе па им није пало на памет да им се придруже. Додуше, „

велики Војвођани

“ под руководством „

фенси паора

“ ионако воле да се доказују сами себи тиме што „

не могу да трпе

Србијанце

“.

Прихватајући млитаву „*паорску*“ идеологију и руководство приватизационих *ерегбироша*, војвођански земљорадници су протестом у Београду порекли сами себе. Ко не верује, нека се сети величанственог и одлучног протеста француских пољопривредника у Паризу септембра ове године

[\[51\]](#)

, па нека с тим упореди „

паорски протест

“ у Београду. Је ли све било вредно тога да и Киш (без трактора) дође у Београд, „

па да им и он каже

“? Ала им је и рекао! И шта Војводина има од тога осим ванредне седнице Покрајинске владе

[\[52\]](#)

? Има само нову бригу коју је недавно изразио Ласло Вегел: „Више ме забрињавају они који своје приходе, ранг, могу да захвале покрајинској аутономији, из ње црпе (или су црпели) корист док главни аутономаши, којима је то примарно занимање, у потаји нуде покрајину на продају.

[\[53\]](#)

“

Паорски протест

“ је био само маскарада, а измене Закона о пољопривредном земљишту су усвојене

[\[54\]](#)

као да никаквог протеста није ни било!

„Рисајлент паори“ □ Рокфелеровог Београда будућности

Као и свака туђица у пежоративној употреби, и израз „*паор*“ има променљиво и недиференцирано значење. Какво год оно било, у Војводини је проистекло из урбаријалне (кметовске) везаности земљорадника за земљу у служби власника земље. „*Паор земље*

“ (сесија) је најпре означавало феудалну некретнину обрадивог земљишта коју је припадајуће домаћинство обавезано да обрађује

[\[55\]](#)

. Дакле, домаћинство је у правном смислу припадало некретнини, а не обрнуто! Знатно касније су земљорадника и у Војводини почели пежоративно да називају „*паор*

“. Најпре су то почели скоројевићи оних друштвених слојева који су себе сматрали „*ноблесом*

“, да би се земљорадницима ругали. Ове чињенице сведоче наша књижевност и етнологија. Сав каснији пасторални сентиментализам социјалистичког доба, романсирање и политизовање израза „*паор*

“ ту чињеницу не могу да порекну.

Коме је интересантно да пољопривредници Војводине данас постану „*паори*“?

Ивица Тодорић, МК група и Миодраг Костић (на раменима Ненада Чанка)

Рокфелерова фондација је пројектовала да Београд постане *resilient city*. Тешко је смислено превести на наш језик овај израз наивног призвука и нејасне садржине.

Resilient

се у савременом енглеском језику сматра синонимом за

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев
субота, 13 фебруар 2016 22:20

flexibile

. Иначе, ради се о пионирском пројекту

The Rockefeller Brothers

F

oundation

којом се планира уређење

[*The 100 Resilient Cities*](#)

– градова који ће оделети свим могућим неприликама, од ратова и револуција до поплава и земљотреса. Је ли ово развојни смисао чудноватог „Београда на води“? Као и сваки град на

Дивљем западу

будућности у њиховој режији и

[Београд](#)

би имао свог Рокфелеровског

[судију Дреда](#)

(та функција би се називала

[Chief Resilience Officer](#)

или

[CRO](#)

) који би

рисајлент ситијима

управљао

[у „сарадњи“ са привилегованим НВО сектором](#)

. Није Београд једини европски град на којег су се намерачили Рокфелери. Рокфелерске

апрехензије

простиру се и на

[Лисабон](#)

,
[Солун](#)

,
[Атина](#)

,
[Барселона](#)

,
[Бристол](#)

,
[Глазгов](#)

,
[Лондон](#)

,
[Милано](#)

,
[Париз](#)

,
[Рим](#)

,
[Ротердам](#)

и

[Вејле](#)

Поменути [судија Дред](#) Рокфелеровских утопија будућности је за сада насмешени Мајкл Берковиц [\[56\]](#) ([Michael Berkowitz](#)), дугогодишњи глобални менаџер управљања ризиком у

Deutsche bank

. Рокфелеров

[Mega-City](#)

сутрашњице на данашњој српској земљи мораће да располаже великом количином обрадиве земље

[\[57\]](#)

. Наравно, неће бити довољно само оно што је у доба социјализма обезбеђивао ПИК Београд, који је, иначе, крајње нетранспарентним начином постао власништво Града Београда и власник половине ПИК Земун. Требаће њима много више ораница (најближе, најквалитетније и најбоље повезане су управо у Војводини). Да би функционисала глобалистичка

рисајлент

утопија у

рисајлент

Београду, потребна је велика дистопија око ње, у којој ће оранице и усеве радити неки послушни

рисајлент „паори“

будућности. Драги земљаци, војвођански пољопривредници, не гајите лажну наду. Неће они да ви будете њихови „

паори

“. Никако ви, са вашим традицијама борбе за слободу, за веру, народност и слободу власништва. Никако ви чији преци су овде стварали грађанско друштво и супротстављали се отоманској оријенталној деспотији, импреријализму, полицијској држави Хабсбурга, тоталитаризму и евроатлантском поретку. Савремени глобалисти су већ показали како умеју да на ваша врата доведу пола милиона избеглица искорењених из сопствене земље, да их попишу и сутра распореде по

вашој

земљи тамо где

они

хоће. У блиској будућности могу да их реадмисирају

[\[58\]](#)

управо у Војводину да раде њиве које су данас тајкунске, а сутра Бога питај чије и њих претворе у „

паоре

“ политички подобне глобалистичком поретку.

Земља и слобода

Као и свака пошаст у историји, и глобалистички неолиберализам је привременог карактера. Проблем је у томе што *они* привременост неолиберализма хоће да искористе за наметање трајног неофеудализма. Зато свако у Војводини, а нарочито пољопривредник, пажљиво мора да размотри вечито питање које је пред сумрак једног феудалног поретка давно поставио Николај Чернишевски:

Шта да се ради?

Међутим, за разлику од узнемирене, плаховите и бесне револуционарне руске омладине, ми то питање морамо размотрити

sine iro et studio

и без сугестија страних идеолошких и финансијских ментора. Лагано, како и пристоји природи Војводине. Темељно и упорно, како је било својствено нашим старима. Политички рационално, како можемо научити од суседних Мађара.

Научите како да се кроз шуму глобалистичких дезинформација и манипулација пробијете до истине. *Они* имају богато плаћене институте који изучавају наше понашање и размишљање, па смишљају начине како да нама манипулишу. Плаћају читаве бригаде удружења, новинара и активиста која нас убеђују у њихову филантропију. Међутим, колико год да их има, нису *они* паметнији од нас.

Не сме се веровати у филантропију глобалистичког капитала, посебно када је шире људи са рокфелеровског платног списка. Исти капитал је пре сто година финансирао [е угеничке](#)

установе САД и Канаде од самог почетка свог „филантропског“ рада

[59]

Фонд Рокфелер

је финансирао и

Кајзер Вилхелмов институт за антропологију, наслеђе и еугенику

[60]

у доба нацизма

[61]

Фонд Рокфелер

је финансирао и самог

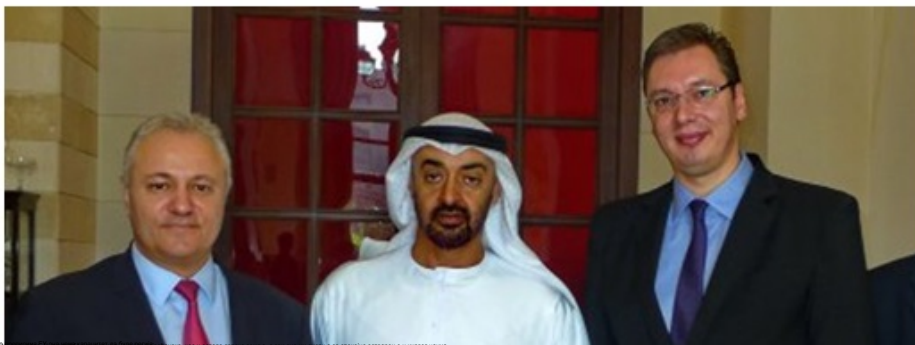
Јозефа Менгелеа

»

Битка за земљу или „фенси паори“ против ратара Војводине

Пише: Душан Ковачев

субота, 13 фебруар 2016 22:20

Весели Банађани, слика Стевана Алексића из 1911. године.
Мотив на слици је извођење данас сасвим заборављене соло игре „зравица“
коју игра српски ратар у кафани у Модошу (данас Јаша Томић).